

Korian kirkon historiaa

Vilppulan kylässä on perimätiedon mukaan järjestetty joitakin jumalanpalveluksia vuosittain 1600-luvulta alkaen. Vuodesta 1908 alkaen Vilppulan jumalanpalvelukset pidettiin uudessa Nuorisoseuran talossa, Korian keskustassa. Oli myös urut

Ensimmäinen toimenpide tämän rakennuksen aikaansaamiseksi tapahtui vuonna 1931, kun Elimäen seurakunnan silloinen kirkkoherra, lääninrovasti Kustaa Palmunen esitti kolehdin kantamista Korian rukoushuonetta varten. Kolehti tuotti 170 Suomen markkaa. Sen aikaisen rahanarvon huomioiden tuotto oli hyvä.

1932 tapahtui Koriolla huomattava hengellisten tilaisuuksien lisääntyminen. Tähän ovat vaikuttaneet erityisesti pioneereissa palvelleet evankeliset asevelvolliset papit.

8.2.1933 Koriolla nuorisoseuran talolla pidettiin suuri kokous, jossa oli läsnä n. 400 henkeä. Kokouksessa oli läsnä myös kirkkoherra rov Kustaa Palmunen. Kokouksessa päätettiin perustaa Korian Rukoushuoneyhdistys.

Syksyllä 1934 Korian rukoushuoneyhdistys pyysi kirkkovaltuustoa rakentamaan seudulle rukoushuoneen ja tämä lahjoitti hanketta varten 10.000 silloista Suomen markkaa ehdolla, että rukoushuone jää seurakunnan hallintaan. Tällä summalla ei uskallettu rakentamista aloittaa, yhdistyksessä mielialat olivat matalalla, mutta hengellisten tilaisuuksien pitoa kuitenkin jatkettiin hieman harventuneeseen tahtiin. Ajoitus huono, sillä Elimäelle tehtiin samaan aikaan seurakuntatalo.

Kirkkoherra Kaarlo Hyskeen tultua virkaansa 1941 hän otti selvittääkseen Korian rukoushuone-asian. Asia lähti etenemään, aktiivisten korialaisten ansiosta Elimäellä vihdoinkin tahto kehittää myös Korian toimintaa. Rakennustyöt käynnistyivät 1950. Alun perin tarkoitus oli rakentaa vain seurakuntatalo.

Hankkeen rahoittamiseksi Elimäen ruotsalaisen kummikunnan Ovansjön seurakunta lahjoitti 48 000 markkaa. Lisäksi seurakunta laittoi pystyyn tukki- ja rahankeräystalkoot, jotka tuottivat yli 800 tukkipuuta ja 240 000 markkaa. Korian Pioneerirykmentti suoritti kirkon perustamistyöt ilmaisena harjoitustyönä.

Jääsken seurakunta lakkautettiin valtioneuvoston päätöksellä 1948. Seurakunnan viimeisen kirkolliskokouksen yksimielinen päätös oli, että seurakunnan omaisuus käytettäisiin Korian kirkon rakentamiseen Elimäelle, jonne pääosa Jääsken seurakunnan jäsenistä Moskovan ja Pariisin rauhansopimusten jälkeen sijoitettiin Suomen menetettyä Jääsken alueen lähes kokonaisuudessaan Neuvostoliitolle.

Tuomiokapituli määräsi kuitenkin Jääsken seurakunnan varoja koskevan asian Valtioneuvoston päätettäväksi, joka päätti myöntää omaisuudesta Elimäelle 1,5 miljoonaa markkaa rahana ja 500 000 markan edestä obligaatioita.

Lisäksi Korialle saatiin Jääsken Enson kirkkoa varten hankitut uushopeaiset ehtoollisastiat; 100 kappaletta hopeisia erikoispikareita, pieni ehtoollismalja ja öylättilautanen.

Jääsken kirkon kellot oli saatu sodan jaloista pelastettua ja ne sijoitettiin Korian kirkon kellotorniin. Ne olivat käytössä vuoteen 1956 asti, jolloin Lokomon valmistamana saatiin kirkkoon oma 260 kiloa painava kello. Kellossa lukee ”Minä iloitsen, kun minulle sanottiin: menkäämme herrahuoneeseen.”

Rovasti Kaarlo Hyske muurasi peruskiven kirkon alttarin paikalle varattuun syvennykseen 20.10.1951. Korian kirkon vihki käyttöön Mikkelin hiippakunnan piispa **Martti Simojoki** helmikuussa 1952. Vihkimistilaisuudessa kirkko oli ääriään myöten täynnä.

Syksyllä 1957 Korialle perustettiin kanttori Niilo Lehtosen aloitteesta Korian kirkkokuoro ry

Heti valmistuttuaan alkoi kirkossa pyhäkoulu, tyttökerho, poikakerho, nuorten raamattu ja keskustelupiiri sekä rippikoulu. Toiminta tiivistyi ja vakiintui, kun Korialle saatiin oma pappi, 8.8.1952 kappalaisen past Paavo Salon muuttaessa asumaan Korian pappilaan. Korialla alkoi aikuisten raamattupiiri, sekä muut kirkolliset toimitukset,

Voidaan todeta, että Korian kirkko ja seurakuntasali on koko ajan ollut vilkkaassa käytössä ja on näin vastannut hyvin seurakunnan tarvetta. Muutokset laajennukset ja korjaukset ovat myöskin hyvin vastanneet aikakausien muuttuneisiin tilatarpeisiin.

Historiikin lähteet: Reino Koivusaari ja Jääski-seura.